



ABİDİN PAK- PAKMAYA ANADOLU LİSESİ

Cilt 1, Sayı 1

29.12.2017

Okul Bülteni

OKUL BÜLTENİMİZ ARTIK SİZLERİN HİZMETİNDE



Öncelikle okulumuz hakkında kısa bir bilgilendirme yapalım. Okulumuz Balıkesir İli Edremit İlçesinde bulunuyor. 19 Derslikli okulumuzda bitmek tükenmek

atmosfer oluşturulmuş durumda. Gerek okul idaresi, gerek öğretmenler gerek veli ve öğrenciler, bu atmosferin birer mimarları...

Gelecek kaygısı taşımayan bir okulumuz var, çünkü herkes bu okulda geleceğini planlamış. Kim ne yapacak veya ne olacaksa zaten hazırlıklarına başlamış. Sadece zamanın gelmesi bekleniyor, hepsi o.

Yarınlara ümit ve güvenle bakabilmeyi öğrenmiş okulumuzdan, herkese selam ve saygılar...

Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi olarak okulumuzda yapılan etkinliklerimizi bundan böyle bültenimizde bulacaksınız. Okul içi ve dışı faaliyetlerimiz, etkinliklerimiz, kutlama ve törenlerimiz, öğrencilerimizin hazırladıkları; şiir, resim, deneme, hikaye, kompozisyon ve makaleler bundan sonra burada yayınlanacaktır.

bilmeyen bir kendini yenileme ve geliştirme azmi var. Bu azmi tüm personel ve öğrencilerde görmek mümkün. Yaptığımız Avrupa projeleri ile İlimizin ve basınıımızın gündeminde daima ön sıralarda yerimizi koruyoruz.

Okulumuzda doğal bir aile ortamı var ve bu ortama giren herkesi sıcaklık saran bir

BENĞİ PROJESİNDEKİ MÜZİK ÇALIŞMALARIMIZ



Sayın Valimiz öncülüğünde başlayan "Bengi Projesi" kapsamında müzik atölyesi çalışmalarımızı oluşturduk ve 23Ekim tarihinde başlattık. Değerlerimizin önemini vurgulamak amacıyla

"Dostluk, Sabır, Sevgi ve Saygı, Vatan severlik, Sorumluluk, Yardımseverlik vb." konularında beste ve söz yarışması düzenlendi. Bu kapsamda müzik kulüp yönetim kurulu da jüri olarak seçip değerlendirmelere başladık. Başarılı olan öğrenciler yine Bengi Projesi kapsamında yaptığımız sanat gezilerine ücretsiz katılma hakkı kazandı.

Sanat gezilerimiz ilçemizdeki Şükrü Tunar Kültür Merkezi'ndeki Türk Sanat Müziği,

Türk Halk müziği konserlerini de içererek başta İzmir Devlet Opera ve Balesi olmak üzere, İzmir Devlet Senfoni Orkestrasının etkinliklerini içermektedir. Görsel sanatlar öğretmenimizin 24 Kasım günü Cumhuriyet meydanında velilerimizle başlattığı ebru ve taş boyama sanat etkinliğine iki değerli kemancı arkadaşımız Diyar GÜDEN ve Ayzer YILDIRGAN da katılarak kulübümüzün etkinliğine unutulmaz bir renk katmışlardır.

Bu sayıda:

*Merhaba Sevgili Müzik Dostları *TREN GARI	2
*ALIN TERİ *YETER Kİ UMUDUN OLSUN	3
*GÜVENMEK *HAYAT *GELECEK	4
*GÖKYÜZÜ VE DUYGULARIMIZ *GÖKYÜZÜ *KİŞİ ZAMANI GELEN DOST	5
*EYLÜL *SAYGI	6
*OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ KAPSAMINDA "ÇOCUK HAKLARI" KONULU CANLI PERFORMANS	7
*OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ *İNSAN HAKLARI HAFTASI ETKİNLİKLERİMİZ	7
*BENĞİ PROJESİ OKUL-TOPLUM ŞİRLİĞİ ÇERÇEVESİNDE EBRU ETKİNLİĞİ *OKULUMUZDA DÜNYA İNSAN HAKLARI GÜNÜ ETKİNLİKLERİ *BENĞİ PROJESİ KAPSAMINDA ÜNİVERSİTE GEZİSİ	8
*GELENEKSEL EL SANATLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ	9
*OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ ÇERÇEVESİNDE MESLEKİ TANITIM *BENĞİ KAPSAMINDA DOĞAYLA BARIŞIK NESİLLER	9
*Erasmus+ KA2 VET Stratejik Ortaklık "Dijital Çağda Eğitim" Proje 3. Yılında	10
*Erasmus+ KA2 Gençlik Alanında Stratejik Ortaklık "Öğretirken Öğren, Öğrenirken Öğret" Proje 2. Sona Erdi	11

Merhaba Sevgili Müzik Dostları

Kulübümüz bu yıl yönetim kurulunu seçtikten sonra hızla çalışmaya başlamıştır. Kulüp içindeki müzik faaliyetlerini belirlerken öğrenci arkadaşlarımızın fikirleri doğrultusunda bir elektronik müzik grubu oluşturulmasına karar verildi. Şimdilik üyeleri; Seranur KURT, Emir Paşahan YILDIZ, İbrahim TEMEL, Şükrü İZMİRLİ, Berkay SEZER, Ayşe Heyzel GÜREŞEN, Fulya DOĞRAMACI

Öğretmenimizin şahsi bilgisayarını, prolaunchpad ve taşınabilir hoparlörünü okulumuza getirerek bu konuda bize katkıda bulunmuştur.

Geçen yıl yaptığımız konserlerden elde ettiğimiz gelirle ve okul aile birliği aracılığıyla okulumuza ikinci piyanomuzu ve on adet darbukamızı aldık. Böylece müzik dersleri daha verimli ve eğlenceli geçmektedir.

Sayın Valimiz öncülüğünde başlayan "Bengi Projesi" kapsamında müzik atölyesi çalışmalarımızı

oluşturduk ve 23 Ekim tarihinde çalışmalarını başlattık. Değerlerimizin önemini vurgulamak amacıyla "Dostluk, Sabır, Sevgi ve Saygı, Vatan severlik, Sorumluluk, Yardımseverlik vb." konularında beste ve söz yarışması düzenledik. Okulumuzda kutlanan önemli gün ve haftalar; başta Cumhuriyet bayramı olmak üzere kulübümüzün katkısıyla daha etkili hale getirdik. Ses sistemini kurmak, hazırlamak kulübümüzün çalışmaları içerisinde. 24 Kasım Öğretmenler günü programını müzik öğretmenimiz tamamen kulüp öğrencilerine bırakmıştır. Program başarıyla tamamlanmış ve öğretmenlerin alkışlarıyla sona ermiştir.

Görsel sanatlar öğretmenimizin 24 Kasım günü Cumhuriyet meydanında velilerimizle başlattığı Ebru, taş boyama vb. sanat etkinliğine iki değerli kemancı arkadaşımız Diyar GÜDEN ve Ayzer YILDIRGAN kulü-

bümüzü orada çok iyi temsil ederek unutulmaz bir renk katmıştır.

TREN GARI

Sıradan bir gündü benim için. Boş bir gar, soğuk bir hava ve suratsız kel kafalı bir konduktör. Ama o soğuk havanın aksine ellerim sıcak, kalbim pırpırdı. Belki de ilk iş günü heyecanı, kim bilir? İnsanlar yavaş yavaş doluşmaya başladı. Kel kafalı suratsız konduktör sanki buz tutmuş surat ifadesiyle bilet kesmeye devam ediyordu. Ayağa kalkıp tren raylarından biraz geride beklemeye başladım.

Tren geldi, trendeki yolculara inmeleri için yol verdik. Kürklü bir kadın ve yük taşıyan hamallara emirler yağdıran bir adam, muhtemelen kocası... Ama neydi o kadının etrafa attığı bakışlar? İlk defa mı geliyorlardı buraya, yoksa bu gelişleri farklı mıydı? Fazla düşünmedim ve trendeki bulduğum ilk boş yere oturdum etrafı izlemeye başladım.

Uzaktan bir köpek sürüsü muhtemelen yirmi veyahut otuz köpek bir adamın peşine düşmüş adam ölüne dese öleceklermiş gibi bakıyorlar. Öyle sadık, öyle itaatkâr... Neden bu adamın peşindeler, niye öyle bakıyorlar ona? Yemek mi vermişti adam onlara yoksa yatacak yer mi? Canlarını mı kurtarmıştı da bu kadar sadıktılar? Yine pek takmadım açığı. Çünkü bunları düşünene kadar varmıştık bile.

Yavaş adımlarla indim trenden. Yokuş artık eskisi kadar uzun ve dik görünmüyordu gözümde. Yavaş adımlarla büroya varan yokuşu çıkmaya başladım. Tam çıkarken bir kahveci dükkanı gördüm, sabah ayılmak için iyi olur diye düşündüm, içeri girdim. İçeride upuzun bir sıra vardı. İnsanlar sırada kavgaya ediyor, dalaşılıyor, birbirlerini hırpalıyorlardı. Galiba kahvesi çok iyiydi diye düşündüm. Yaklaşık on dakika sonra sıra bana gelmişti. Kasıyer bayana mütevazice kahve istediğimi söyledim. Bayan ise yaklaşık beş dakika sonra gülümseyerek ve mütevazice bir şekilde bana kahvemizi uzattı.

Yürümeye devam ettim. Büroya girmeden önce küçük bir oğlan çocuğu dikkatimi çekti.

-Ne yapıyorsun burada küçük oğlan? Kafasını ellerinden kaldırdı ve gülümseyerek; -Babamı bekliyorum amca, dedi.

Onun o küçük gülümsemesi bile içimi ısıtıyordu. Anladım ki bu soğuk günlerde içimizin ısınması için bir küçük selam veya bir küçük gülümseme yetiyordu. Umarım hepimizin hayatında böyle küçük şeyler ile bizi mutlu eden kişiler olur.



Tren geldi, trendeki yolculara inmeleri için yol verdik.

ALIN TERİ

Anne sadece doğurmak kelimesiyle eş değer değildir. Kimi zaman bir dost, kimi zaman bir dert ortağı... Anne emektir. Kelimelere sığdıramadığımız sevgidir kimi zaman.

Anne dünyada karşılık beklemeden bökrek yapan tek insandır. Karşılıksız sevginin ete kemiğe bürünmüş halidir. Ne kadar üzsen de on dakika sonra seni affeden zarif, saçını okşayan, kaç yaşında olursan ol kucağına yatıran, öpüp koklayan, tek varlıktır. Anne meleğin süt verebilenidir. Yarasın diye muhallebinin içine çiğrek katarak, sevgi katarak, çocuğuna yediren yaratıcıdır. Anne 6 kişilik bir ailenin 5 kişilik pastaya "Ben zaten pasta sevmem." diyebilebilir.

Yemek yemeyen çocuğun dikkatini çekmek için elindeki tencere ve tavayla ilgisini

çekmeye çalışan, kafayı çocuklarıyla bozmuş, göbek bağı kopsa da yürek bağı asla kopmayan, sevgi dolu fedakar dişisi insandır. Bulaşık, ütü vb. yaparken bile otomatik olarak çene çalan, kendi kendine konuşandır. Yemek uzmanı, düzen insanı, bilgili, kültürlü her şeyi bilen şahsiyettir. Yavrularını yol tarafından değil, kaldırım tarafından yürütendir.

Anne, dizi dizi incidir. Lakin gerektiğinde laf sokma dalında birincidir. Sevgilinden ayrılınca "Aman ben sana daha iyisini bulurum." diyebilir. "Kızım aradım yoktun. Ben de mesaj atayım dedim sana. Gelince ara beni emi evladım. Dersten çıkınca haber ver olur mu? Kıvrırcığım benim öptüm seni annem." Şeklinde mesaj atabilen, teknolojiyi ara sıra reddeden, hatta bazen de instagram hesabı açıp tüm fo-

toğrafların altına yorum bırakabilendir. Ama dünyanın en güzel kucağına sahip, en güzel kokan, harikulade bir varlıktır. Olmadık yerlerde "Seni çok seviyorum." diyen ve benim hatırıma benimle şarkı dinleyen bir sabır ağacıdır. Evlatlarını asla ayırmayan aynı zamanda birbirinden koruyan güç abidesidir. Temizlikçi gelecek diye evi temizleyen, balans ayarını arada kaçıran temizlik kaynağıdır. Mutfakta yaşayan, evde herkesi idare eden bir iyilik meleğidir.

Daha da var da anlatamıyorum. Anneleri hiçbir yere sığdıramazsınız. Ne iki kelimelik bir cümleye ne de cilt cilt kitaplara. Annelik kalpte yatar. Evinizin direği olan annelerinizi kalkın bir alından öpün. Çünkü annelik alın teridir.



Annelerin emeği neyle ödenir?

YETER Kİ UMUDUN OLSUN

İlk bir ilkbahar günüydü. Gamze hazırlanmış, pencereden servisin gelmesini bekliyordu. Gamze bugün çok mutluydu. Çünkü bugün sınıfça lösemi ve diyaliz hastalarını ziyaret etmeye gideceklerdi.

Gamze akıllı, derslerinde başarılı ve yardımlaşmayı çok seven bir öğrenciydi. İnsanların derlerini, sıkıntılarını çözer, dertlerine ortak olurdu. Hatta bu özelliklerinden dolayı en yakınının, annesinin mesleğini yani psikologluğu çok istiyordu. Dün gece annesiyle bugünkü etkinliktən konuşmuştu. Annesinden hastalar için motive yöntemlerini anlatmasını istedi. Nasıl umut verebileceklerini? Konuşma üsluplarının nasıl olması gerektiğini annesinden öğrendi. Bugün Gamze servise bindiğinde annesinden edindiği bilgileri tüm arkadaşlarıyla paylaştı. Her konuda hassas olunması gerektiğini söyledi. Öğretmeni Gamze'nin bu örnek davranışını tebrik etti.

Ve sonunda fakülteye varmışlardı. İlk diyaliz hastalarını ziyaret etmek için bir odaya girdiler. Her bir öğrenci bir hastanın yanına gitti. Hastaların sevinçleri gözlerinden okunuyordu. Her bir öğrencinin motive sözleri Mustafa öğretmenin kulağına en tatlı şekliyle geliyordu. Ve öğrencileriyle gurur duyuyordu. Gamze Tonton amcanın yanına gitti.

Tonton amca: Torunuma çok benziyorsun yavrum. İsmi ne senin?

Gamze: "Gerçekten mi? Tonton amcam ben de senin bir torunum, adım Gamze" dedi.

Gamze'nin Tonton amcaya iyi moral verdiği ikisinin halinden de belliydi. En son tonton amca ailesini ve yaşam hikayesini anlatıyordu. Gamze onu uzun uzun dinledi. Hasta bakıcısından ses geldi; "ziyaret süresi bitti çocuklar".

Gamze bunu duyunca hemen "Söz veriyorum Tonton amca ailemle birlikte de senin ziyaretine geleceğim ve sakın aklından çıkarma Tonton amca umudun hep var olsun. Sen iyileşeceksin" dedi. Tonton amca da "Hoşça kal Gamze iyi ki geldiniz yavrum. Yine bekleriz." dedi. Sınıf hep birlikte; "Hoşça kalın, Allah şifa versin." diyerek odadan çıktılar. Şimdi lösemi hastalarının bulunduğu odaya girdiler. Burada daha çok öğrencilerin yaşıtı vardı. Çocuklar; "Hoş geldiniz." deyince sınıf da "Hoş bulduk." dedi. Ve yine her bir öğrenci bir hastanın yanına gitti. Gamze de bir kız hastanın yanına gitti.

Gamze: "Merhaba ben Gamze. Nasılsın?"

Kız: "Merhaba benim adım da Ayşe. Gördüğün gibi nasıl mutlu olabiliyim ki? deyince Gamze de ona öyle düşünmemesini, hep pozitif olması gerektiğini söyledi. Ayşe'yi öyle motive etmişti ki Gamze... Bakıcı, Mustafa öğretmene "Ayşe'nin yüzünün böyle güldüğünü daha önce hiç görmemiştik hocam. Şuradaki öğrenciniz onu çok mutlu etmiş benziyor." dedi. Gamze'yle Ayşe aynı yaşta olduklarını öğrendiler. O bir saat içinde çok iyi kaynaşmış, arkadaş olmuşlardı. Gamze ona iyileşince yapacakları ile ilgili hayaller kurdurtuyordu. Ayşe'nin bunu çok beğendiği her halinden belli oluyordu. Vakit dolduğunda;

Gamze: "Unutma hep pozitif ol, her şeyin dolu tarafından bak. Sen iyileşeceksin. Bu savaşı yendiğinde ilk bana haber ver olur mu? Bak bu benim numaram canın sıkıldığında her vakit arayabilirsin." dedi.

Ayşe: "Dediklerini aklımdan çıkarmayacağım. Allah izin verirse yeneceğim bu savaşı. Kourdurtuğun her hayali yaşayacağım artık buna inanıyorum. Seni aramaya çalışa-

cağım. Hoşça kal." dedi.

Ve sınıfça "Hoşça kalın kardeşler, Allah şifa versin." deyip çıktılar. Servise bindiklerinde Mustafa öğretmen öğrencileri gurur duyduğunu söyleyip onları tebrik etti.

Günler haftaları, haftalar ayları kovaladı. Gamze'nin telefonu çaldı. Hastane arıyordu açtığında; "Alo ben Ayşe. Merhaba Gamze nasılsın?" diye bir ses duydu. Bu, o, Ayşe'yd.

Gamze: "Aaa... Merhaba Ayşe, teşekkür ederim ben iyiyim. Sen nasılsın?"

Ayşe: "Ben artık çok iyiyim Gamze. Tedavilerim bitti. Senin de motivelerin ve desteklerin sayesinde kurtuldum artık. Seni çok seviyorum. Sen en iyi arkadaşsın." dedi.

Gamze o kadar çok mutlu olmuştu ki ilk önce konuşamadı bile.

Ayşe: "Gamze orda mısın?" Gamze: "Evet buradayım, o kadar çok mutlu oldum ki ne diyeceğimi bilemedim. Artık o hayalleri yaşama zamanı Ayşe." dedi. Konuşmaları dakikalarca sürdü. İyi ki de Gamze o ziyarete katılmıştı. Gamze'nin en çok sevdiği şey bir hastayı motive edip, umut vererek o hastalığını yenmesine yardımcı olmaktı. Gamze'yle Ayşe birbirleriyle sıkı bir dostluk kurmuşlardı. Arkadaşlıkları bir an bile kopmadı.

Gamze'yle Ayşe birbirleriyle sıkı bir dostluk kurmuşlardı. Arkadaşlıkları bir an bile kopmadı...



Umutsuz yaşar mı insan?



Küçücükler ama kime güveneceklerini biliyorlar

Birine güvenmek ve güven vermek sizin kendinizi daha iyi hissetmenize yardımcı olur. Yalnız hissetmezsiniz. Bir derdiniz ya da herhangi bir konuda yardıma ihtiyacınız olduğunda etrafınızda sığınabilecek bir kimse olması sizi mutlu edecek ve güvende hissettirecektir. İstedığınız gibi içinizi dökebileceğiniz, her türlü derdinizi anlatabileceğiniz bir dostunuz olması sizin o sorunu daha kolay atlatmanızı sağlar. Bunu herhangi bir durumda kolaylıkla hissedemeyebilirsiniz ancak sıkıntıya düştüğünüz durumda yanınızda kimsenin

GÜVENMEK

olmadığını gördüğünüzde yalnızlığı hissederek bunu rahatça anlayabilirsiniz. Yani her ne koşulda olursa olsun güvenebileceğiniz ve sırtınızı yaslayabileceğiniz bir insan olmalı hayatınızda.

Bir insana güven vermek de size güvenmesini sağlamak da bir insana güvenmek kadar önemlidir. Arkadaşınızın ya da ailenizden birinin derdine ortak olmak, sorunlarını birlikte çözmek, sadece mutlu anında değil üzüldüğü zamanlarda da hep yanınızda olmanız sizin de ne kadar güvenilir bir insan olduğunuzu gösterir. Güvenilir bir insan olmak ve çevrenizdeki insanların size güvendiğini hissetmek sizin de kendinize güvenmenize ve özgüveninizin artmasına katkı sağlar.

Yaşadığımız hayatta ne olacağı kesinlikle belli değil. Karşılaştığımız sorunların hepsiyle kendimiz başa çıkamayız bu imkansız. Onun için her zaman bir sırdaşımız, güvenebileceğimiz biri olmalı yanımızda. Aynı zamanda kendimizin zor zamanlarında yanımızda birinin olmasını bekliyorsak bizde karşımızda ki insana ya da insanlara aynı şekilde güven vermeliyiz.

Hayat hep böyle olumsuz yönde olmaz ara sıra güzel yönlerini de gösterir.

Hayat kısa bir ipin üzerinde yürümek gibidir. O ipin gerginliği bozulursa sen de dengeni kaybedersin. Eğer dengeni kaybedersen sana rüzgâr ve yağmur da dengeni kaçırmada yardımcı olur. Kısacası düşenin düşmanı çok olur hesabı. Hayata bir kere yenik düşersen geri kalkması zor olur. Hayat hep böyle olumsuz yönde olmaz ara sıra güzel yönlerini de gösterir. İnsana sevgiyi, aşkı, özlemi de yaşatır. Hayat karmaşıktır aslında. Çözmeye çalıştığımız zaman onun içinde kayboluruz. Aslında her sabah yeni bir sayfa açmış oluruz kendimize ilk başta ben bugün bu hayatı nasıl yaşayacağım deyip ama sonradan nasıl akşam olduğunu anlayamadığımız gibi. Çünkü hayat su gibidir ne zaman başladığı ne zaman bittiğini anlayamayız. Hayat işte, nerden ne çıkacağı belli olmaz belli olsaydı zaten hayat olmazdı. Herkes önlemini alırdı hayata karşı, hiç kimse üzülmez, hiç kimse ağlamazdı.

Hayata ilk adım attığımız an doğduğumuz andır. Sonra çocuk

HAYAT

yaşımıza geldiğimizde hayat bize oyuncak gibi gelir aslında. O zaman bize daha sorumluluk yüklenmez. Çünkü ailelerimiz daha hayatın diğer yanını göstermek istemez aslında. Daha bunun için küçük olduğumuzu düşünürler. Sonra okul hayatı başlar bizim için biraz aile sorumlulukları biraz da okul sorumlulukları yüklenir üstümüze.

Gün geçtikçe bu sorumluluklar artar. Bu sorumluluklar yaşımızla doğru orantılıdır. Bu bize hayatın daha başında olduğumuz anlamına gelir. Sonra ergenlik çağına geldiğimizde hayatın tam ortasında oluruz. Bu dönemde seçimlerimiz gelecekte yaşayacağımız hayatın doğrultusunu belirler. Önümüzde iki seçenek vardır. Ben gelecekteki hayatımı iyi mi yoksa kötü mü yaşayacağım, bu seçenekte özgür bırakılırız. Eğer kötü yönde gidiyorsak ailemiz bizi iyi yola yöneltmeye çalışır.

Bu sırada hayat devam eder. Biz yetişkinlik yaşımıza geldiğimizde aynı şeyi biz de yaşarız. Biz de çocuklarımıza aynı şeyi yaparız. Bu sırada

hayatın acıması kalmaz, her şey üst üste gelir. Artık üstünüzdeki yük artar. Artık kendiniz için yaşamayı bırakır evlatlarınızın rahat, huzurlu bir yaşam sürmeleri için çabalarız. Tam hayatı dengeye soktuğumuzu zannederiz ama bir de bakarız her şey tam tersi gelişmeye başlamış. Artık yaşlılık döneminde olup hayat size hep çelmeler takar. Bu dönemde hayat sorunlarını bir kenara bırakıp kendi sağlığını düşünürüz. Sevdiklerimizi arkada bırakma korkusunu yaşarız. Aslında bu duyguyu yaşamak anlamsız olur. Çünkü ipin sonuna yaklaşılmışsınız. Geriye baktığınızda o ipin her bölümünde bir anınız, bir yaşantınız olduğu aklınıza gelir. İpin sonuna yaklaşmak üzeresiniz, o anda bütün hayatınız bir film şeridi gibi gözünüzün önünden geçer. Keşke kelimesini kullanmak için biraz geç kalmış olabilirsiniz ama son pişmanlığın fayda etmeyeceğini çok iyi bilirsiniz. Ama artık yolun sonuna gelmiş olursunuz.

GELECEK

Gelecekte ne olacak, ne değişecek? Bunu hiç kimse bilmiyor. Biz sadece tahmin edebiliriz. Ben, tahminlerimi anlatacağım şimdi sizlere. Hani derler ya uçan arabalar, evler, ışınlanma, teknolojik silahlar vs. yani her şeyin yapay olduğu bir dünya söylenir genellikle.

Benim tahminlerimse çok farklı nasıl mı? Uçan hiç bir şey yok, kaçan hiç bir şey yok. Bugün nasıl yaşı-

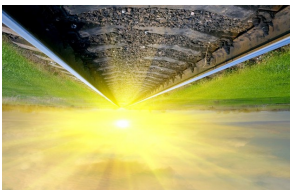
yorsak gelecek dediğimiz zamanda öyle olacak. Nedeni mi? Hiçbir şey değişmeyecek nedeni de şu: Kaldırın kafanızı bakın yolda yürürken herkes kendi için yaşıyor, herkeste bir üşengeçlik... Herkes bana dokunmayan yılan bin yaşasın şeklinde sürdürüyor hayatını. Bu umursamazlık ve üşengeçlik yüzünden değişmez olacak hayat. Belki de oldu.

Söylediklerim benim

tahminlerimdir. Herkesin bir planı vardır gelecekle ilgili. İnsanların planlarının hepsi kendisiyle ilgilidir. Toplum için yapılan bir plan duymazsınız. Yani "Ay bozamaz, süt kokmaz, kokarsa ayran kokar, çünkü aslı süttür."

Efkan KABAKCIOĞLU

Gelecekte ne olacak?



GÖKYÜZÜ VE DUYGULARIMIZ

Çekilen acılar , akıtılan göz yaşları , sevinç kahkahaları , başarı , umut , hayaller , düşünceler , söyle-yebildiklerimiz hatta söyleyemedikle-rimiz ... Hepsinin toplamıdır yaşam.

Bazen hepimiz gökyüzüne baka-rız. Yıldızlardan çizeriz hayat yolu-muzu. Gökyüzünde görürüz aşkları-mızı , hayallerimizi ve sevdiklerimizi. Hayatınızda hiçbir zaman karşıla-şamayaacağınız bir insanla gözleriniz gökyüzünde birleşir hatta aynı duy-guyu tattığınız olur. Hani yıldızlara bakarken içlerinden biri çok parlar ya , uydu olduğunu bildiğimiz hâlde yıldızın vefat eden bir yakınımız olduğuna inanırız. Belki o yıldızla

konusuruz. Ya da bir anda meteor düşer de, yıldız kaydı diye dilek tutarız. Belki bunlar bağlıyor insanla-rı. Gökyüzüne bakmayı bu nedenle istiyoruz.

Çok eski zamanlardan beri gök-yüzü büyük sırdır bizim için. Gökyü-zünde duygularımız birleşebilir.

Bir anda aklına gelir sevdiğin kişi, tutamazsın kendini onun seni dü-şünmediğini bilsen de süreklili onu düşünüp durursun. Düşünürken yine gökyüzüne bakarız. Yine ortaya gökyüzü çıkar. Ay dedeye dökeriz içimizi. Bazen ay dedeyi bekleriz çıksa da konuşsak diye. Gördüğü-müde mutlu oluruz. Çünkü anlarız

içimizin boşalacağını , rahatlarız bir anda. Hatta insanın ne yapacağını gökyüzü belirler. Yağmur yağar , güneş açar , gökkuşağı çıkar. Kimi-sinde güleriz , kimisinde ağlarız. İşte böyledir gökyüzü.

Gökyüzünde benliğimizi görmeli-yiz. Gökyüzüne bakıp neleri yaşa-yıp , neleri yaşamadığımızı bakma-lıyız. Çok geç olmadan , daha yolun başında iken benliğimizin farkına varmalıyız. Aslında gökyüzünde yaşamımızı görürüz. Bu yaşamı bulup tadanlardan olmanız dileği-yi-le...



Gökyüzünde benliğimizi görmeliyiz.

GÖKYÜZÜ

Gökyüzüne baktığımız zaman farklı duygulara kapılırız. Bizim böyle hissetme-mizi sağlayan nedir peki? Her vakit baktığımızda ayrı bir ahenk oluşturması-dır bence.

Gündüz vakti, mavinin açık tonlarında-ır. Mavi renginin bulutlar ile oluşturduğu uyum, beni bambaşka düşüncelere sevk eder. Oturur, bulutların oluşturdukları dizayndan, şekiller oluşturur aklımca eğlenirim.

Peki ya gün batımlarına ne demeli?

Turuncunun o eşsiz tonu beni öylesine etkiler ki kendini kapırmamam elimde değil. Sakinleştirir beni, bir o kadar da huzurlu kılar.

Havanın siyaha yakın renkte olduğu zamanlar, aslında çoğu insanın hoşlan-madığı, enerjisinin düştüğü, içini sıkıntı kapladığı zamanlardır. Oysaki ben bu zamanları da severim. Zira, kitap okurum, iyi gelir bana. Geceleeri lacivert rengi hâkimdir. Lacivert renginin üzerine sanki özenle yerleştirilmiş gibidir yıldızlar.

Bana anılarımı hatırlatan zamanlardır geceler. Özlem gideririm her yıldız bol gecelerde.

Ne çok şey var gökyüzünün içinde değil mi? Ne çok şeyin hissiyatına kapıl-mamızı sağlıyor. Her zaman başımızın üstünde aslında. Aramızdaki mesafe kafamızı kaldırıp baktığımız anda bitiyor. Çocukluk gibi bir şey gökyüzü hiç bir yere gitmiyor.

Ne çok şey var gökyüzünün

İçinde değil mi?

KIŞ ZAMANI GELEN DOST

Çocuk o zamanlar üçüncü sınıftaydı. Önlü-ğü, ağarık bir kara olmuştu. Kış basmıştı. Bu, kösedeki kömürçüden kömür alma günlerinin başlamasıydı. Mangal yakmayı öğrenmişti.

O gün sabahın serin saatlerinde kömür almak için dışarı çıkmıştı. Yoksul bir ailenin tek çocuğu idi. Babasının verdiği 20 lira ile yeteri kadar kömür alacaktı. Kömürçüye doğru giderken kış sabahının alaca karanlı-ğında çöp bidonunun yanındaki bir köpek dikkatini çekmişti. Çocuk köpeğe dikkatle baktığında titrediğini fark etmişti. Yavaş yavaş köpeğin yanına yaklaşmaya başladı. Köpeğin yanına gittiğinde bu titremenin acıdan olduğunu anladı. Durum böyle olunca köpeği de eve götürmeye karar verdi. Yavaşça köpeği yer-den kaldırıp aslında onu bile soğuktan koru-yamayan hırkasına sardı, kucağına aldı ve kömürçünün yolunu tuttu. Kömürçünün dükkânının kapından içeri girdiğinde yüzüne ılık bir hava çarptı. Kucağındaki köpeğin az da olsa rahatladığını hissetti. Gülümsedi. Parasın-yettiği kadarıyla az da olsa kömürü alarak evinin yolunu tuttu. Ailesinin köpeği kabul edip etmeyeceğinden oldukça endişeliydi. Eve geldiğinde bahçede karları temizleyen baba-sıyla karşılaştı. Babasıyla biraz sohbet ettik-ten sonra olanları babasına anlattı. Babası ona olumlu bir cevap vermedi. Çocuk çok üzülmüştü. Ailesinden gizli köpeğe bakmaya karar verdi. Babası elindeki küreği odunluğa bırakıp eve geçer geçmez çocuk köpeği odunluğa sakladı. Artık bu odunluk köpeğin yeni evi, yeni gizli sığınacağı olacaktı. Okula giderken babasının verdiği harçlıklarla her gün köpeğe yiyecek alıyordu. Harçlıklarından geriye bir şey kalmadığı için okulda aç kalı-yordu. Günden güne halsizleşen çocuğun durumundan şüphelenen babası oğlunu izlemeye karar verdi. Okuldan dönen oğlunun elinde yiyeceklerle kulübeye girdiğini gördü-ğünde durumun nedenini anlamıştı. Çocuk köpeğin karnını doyurmanın sevinciyile eve girdiğinde babası öfkeyle köpeği bir an önce buradan götürmesini istedi. Ama çocuk babası-nı dinlemeyecekti. Çünkü köpek hastaydı ve dışarıyı çok soğuktu. Önce köpeğe yeni bir yer bulması gerekiyordu. Düşündü, düşün-

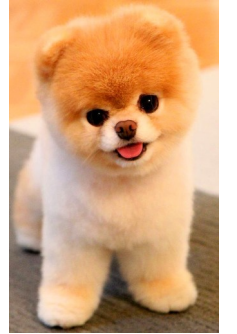
dü.....Uyuya kalmıştı. Zayıf bedeni ile yorganın altında iyice kaybolmuştu. Sabah erkenden uyanığında köpeği odasında saklamaya ve onunla arkadaş olmaya karar vermişti. Bu karar onu mutlu etti. Gülümse-di. İçeriden annesinin türkü söyleyen neşeli sesini duydu. Kahvaltı hazırlıyordu. Günler-dir oğlundaki halsizliğin o da farkındaydı. Yoksul sofralarının elinden geldiğince hazırlayıp oğlunun karnını doyurmaya okula aç göndermemeye çabalıyordu. Annesine gülümseyerek baktı. Lokmaları birbiri ardına ağzına tikiştirip annesinin yanına kocama-n bir öpücük kondurdu ve koşarak evden çıktı.

Günler geçiyordu. Köpekle çok iyi arkadaş olmuşlardı. Birbirlerine o kadar alıştılar ki bir lokmayı bölüşür oldular. Köpek tüm gün sanki her şeyi anlamış gibi sessizce onun okuldan eve dönüşünü bekliyordu. Bir gün babası odanın önünden geçerken köpek havladı. Zaten günlerdir şüphelenen adam odaya girdi ve dolabı açtı. Sevimli köpek masum masum adama bakıyordu. Ürkek bakışları adamın içini ısıttı. Köpek koşarak adamın kucağına atladı. Tam o sırada çocuk odaya girdi ve babasının kucağındaki köpeği gördü. Şaşkınlık ve korkuyla büyü-yen gözleriyle babasına baktı. Adam oğlunu o halde karşısında görünce gülümseyerek; "Oğlum bu köpek ilk günkü gibi değil çok sevimli olmuş, ne güzel bakmışsın ona." dedi. Babası oğlunu da yanına alarak bahçelerine güzel bir kulübe yaptılar. Adam oğlundan bile daha çok sevmeye başlamıştı bu sevimli köpeği. Çocuk çok sevinmişti bu duruma. Hem arkadaşı da rahattı artık bahçedeki küçük kulübesinde. Çocuk her boş zamanında bahçeye çıkıp köpekle oyunlar oynuyordu. Zaman su gibi akıp giderken köpek de büyümüş, yeni evine alışmaya başlamıştı. Artık hem çocuğa hem de babasına dostluk ediyor hem de onu eski zor zamanlarında yalnız bırakmayan, yardım eli uzatan bu insanların evini yaban-cılara karşı koruyordu. Köpek çocuğun okulda olduğu zamanlarda hep dışarıya çıkıyordu. O gün de her zamanki gibi dışarı-

ya çıktı yine ama geri gelmedi. Eve dönen çocuk köpeğini evde, kulübesinde göreme-yince aramaya çıktı. Birden o korkunç man-zarayla karşılaştı. Köpek yolun kenarında yatıyordu. Bir umut yanına koştı köpeğinin. Köpeğine araba çarpmıştı ve oracıkta ölmüş-tü sevgili arkadaşı. Çocuk o üzüntüde bir daha hiç atamadı içinden. Babasıyla birlikte küçük bahçelerinin bir köşesine dostları için bir mezar yaptılar.

Uzun zaman geçti aradan. Bahar gelmişti ve çocuk babasına işlerinde yardım etmeye başlamıştı. Bir kaç gündür eve dönerken yavru bir köpek takılıyordu peşine. Evin köşesine kadar onunla geliyor. Kösedeki sokak lambasının altında oturup bekliyordu. Bu yavru eski köpeğine o kadar benziyordu ki hık demiş burmandan düşmüştü sanki. Akşam yemeğinden sonra sofradan arta kalanları yavru köpeğe vermek için izin istedi annesinden. Yavru köpeğe yaklaştığında şaşkınlıktan kalakaldı. Ölen köpeğinin kar-nındaki izin aynısı vardı bu yavru köpeğin karnında da. Etraftaki insanlara bu köpeğin annesini gördünüz mü diye sordu. Fakat kimse bilmiyordu. Fırıncı çocuk; "Yeni geldi buralara." dedi sadece. Yavru köpek çocu-ğun önünden yavaş adımlarla yürümeğe başladı. Zaman zaman duyuru çocuğun onu takip edip etmediğinden emin olunca yürü-meğe devam ediyordu. Çocuk evlerinin önüne geldiklerinde bir kez daha şaşırıldı. Yavru köpek onu eski köpeğinin mezarına doğru götürüyordu. O zaman anladı ki yavru köpek ölen köpeğinin yavrusu idi. Şimdi anlıyordu çocuk eski köpeği bir anne idi ve fırsat buldukça yavrularının yanına gidiyor-du. O gün de belli ki yavrularının yanına gitmek istemişti. Ama ezilince eve döneme-mişti.

Çocuk bu küçücük yaşında bir kez daha anlamıştı ki sevdiklerimiz bizi terk etmiyor aslında, gitmek zorunda kalıyor. Hatta bazen geride küçük hatıralar bırakıyor. Çocuk o günden sonra bu yavru köpeğe, bu küçük hatıraya çok iyi baktı. Kim bilir belki de bir gün onlarda geleceğe minik bir hatıra bıraklar.



Kim bilir belki de bir gün onlarda geleceğe minik bir hatıra bırakacaklar

EYLÜL

Soğuk bir kış gecesi, saat 00.03 suları... Antalya'nın küçük bir kasabasında bir deprem meydana geldi, yer yerinden oynadı. Herkes sokaklara döküldü. İki katlı müstakim bir evde oturan Yılmaz ailesi de öyle. Baba, anne ve iki çocuk oturuyorlardı. Gece vakti yakaladı deprem onları. Kimse yerinden kıpırdıyamadı, oracıkta can verdiler. Aralarında en şanslı olanı küçük Eylül'dü. Bir tek o sağ çıkabildi, sadece ufak tefek sıyrıkları vardı. Arama kurtarma ekipleri sabaha karşı buldular cansız bedenlerini. Küçük Eylül'ü, hastaneye götürdüler. Küçük kız ne olduğundan habersizdi. Uyandığında hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Bir doktor gelip tüm soğukluğuyla söyleyiverdi artık kimsesiz olduğunu. Küçük kız daha 10 yaşında. Hemen kavrayamadı, kavraması da zaman aldı zaten. Bir ömür boyu içinden hiç çıkmayacak, hep bir yerde duracak bir boşluk olduğunu. Şimdi ne yapacaktı? Bir dayısı vardı sadece. Onun da kendine hayrı yoktu zaten. Ufacık kıza nasıl bakardı? Uzun bir süre hastanede kaldıktan sonra çocuk esirgeme kurumundan yetkililer geldi ve Eylül'ü aldılar. Küçük kız hiç konuşmuyordu. Tanışmak isteyenler oldu ama cevap alamayınca onlar da vazgeçtiler. Eylül, çok az yemek yiyor ve uy-

yordu. Çok güzel resim çizerdi. Annesini babasını ve ablasını yüzlerini ya unutursam diye hep çizerdi. Çok da güzel bir kızdı. Yıllar birbirini kovaladı. Eylül derslerine çok çalıştı, küçüken annesine verdiği doktor olma sözünü tutmak için elinden geleni yapıyordu. Çokta başarılıydı zaten böyle durumda çekemeyeni de çoktu. Sürekli kıza yetim, öksüz diye dalga geçerlerdi. Eylül hiç kimseyle muhatap olmaz dersleriyle ilgilenirdi. Bir gün kıza iftira attılar hırsızlık yaptı diye. Kızın çantasına para koydular ve onu şikayet ettiler. Arama yapılıncaya da kız neye uğradığını şaşırırdı. Kıza fırsat bile vermeden okuldan attılar. Eylül artık 17 yaşındaydı, şimdi ne yapacağını bilmiyor, yurttan çalışmalarını sürdürüyordu. İş ilanlarına bakmaya başlamıştı artık. 18 yaşında yurttan çıkıyordu. Bir süre iş bulamasa da bir gün, gündelik bir temizlik işi buldu. Gitti gittiği yer bayağı lüksü. Elinden geleni yaptı, canı çıktı ama aldığı parayı hak etmeliydi. Gün sonunda ücretini aldı ve yola koyuldu. Öbür gün aynı saatte geldi, evine geldiği kadın da çok iyi niyetli ve yardımseverdi. Kızın okula neden gitmediğini, ne olduğunu sordu. Kız da hayat hikayesini anlattı yaşlı kadına. Yaşlı kadın kıızı çok sevdi, kızın haline çok üzülürdü. Bir süre

daha kıızı takip etti ve bir gün Eylül'e teklifte bulundu. "Güzel kızım seni az çok tanıdım iyi niyetli temiz bir kızdı, üstelik çok da başarılısın. Gel sen benle yaşa, ben zaten yaşlıyım. Tek başımayım. Bana arkadaş ol." dedi. Kız çok şaşırırdı, önce biraz düşündü ve teklifi kabul etti. İkisi birlikte çok iyi anlaşmaya başladılar. Kadın Eylül'ü kızı gibi görüyordu. Onu okuttu, korudu, kolladı. Eylül artık üniversite son sınıftaydı ve başından beri istediği doktora hayallerine ulaşıyordu. Annesi gibi gördüğü Nevin Teyzesini gururlandırmak için elinden geleni yapıyordu. Çok başarılı bir doktor oldu. Hayat kurtarıcıca içindeki acı birazda olsa hafifliyordu. Günlerden bir gün Nevin teyzesi hastalandı. Eylül çok telaş etti, bütün tetkiklerini yapınca, Nevin teyzesinin elini sıcak sudan soğuk suya sokmadı, kadına hep moral veriyordu çünkü minnet borçluysa bu kadına. Duyduğu his sevgiydi. Nevin teyzesi bu hastalığı yendi ve Eylül ile birlikte çok güzel günler geçirmeye başladılar.

Uyandığında hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı

Saygı ,başkalarını rahatsız etmekten çekinme duygusudur.

Saygı ,başkalarını rahatsız etmekten çekinme duygusudur. İnsanlar dil, din, ırk, cinsiyet gibi farklı yönleri gözetmeden birbirlerini sevmeseler bile saygı duymalıdır. Yani saygı insanların farklılıklarını kabullenmesidir. Çoğu zaman insan kabul etmese de saygının kaynağı sevgidir. Ancak saygı makam ve mevki olarak sizden üstün olan insanlara karşı duyulan duygu değildir o sadece korkmaktır. Saygı, sadece insanın insana gösterdiği bir davranış değildir. Doğaya saygı, hayvanlara saygı, düşüncelere saygı, yapılan işe saygı, çevremizde bulunan bulunmayan her şeye saygı gösterilmelidir. İnsanlardan önce kendimize

saygı göstermeliyiz, saygı görevimiz için.

Bizim hoşlanmadığımız bize gereksiz görünen varlıklara zarar vermek saygısızlık olarak kabul edilir. Peygamber efendimiz bir Hadis-i Şerifinde; "Küçüklerine merhamet etmeyen ve büyüklerine saygı göstermeyen bizden değildir." diyerek bizden büyüklere karşı saygılı olmamız gerektiğini vurgulamıştır. İnanmadığımız bize yanlış gelen bir düşünceye ya da inanca saygı göstermemiz o düşüncenin doğru olduğu veya bizim düşüncemizin yanlış bir düşünce olduğu anlamına gelmez. Saygının olmadığı bir toplumda sevgiden bahsetmek mümkün değildir. Saygısızlık sevgi-

sizliğin anasıdır. Sevgisizliği doğurur, büyütür.

Toplumda huzur ve mutluluğun sağlanabilmesi için her insanın başkalarına maddi ve manevi yönünden tüm varlığıyla, saygı göstermesi gerekir. Bulduğumuz konum mevki ne kadar yüksek olursa olsun; sahip olduğumuz mal varlığı ne kadar fazla olursa olsun, bilgi birikimimiz, eğitim düzeyimiz ne kadar yüksek olursa olsun, saygı duygumuzu asla kaybetmemeliyiz. Saygı gösteren saygı görür. Saygının, sevginin, hoşgörünün hüküm sürdüğü bir ortamda kim yaşamak istemez ki?

ŞİMDİ HAVA

Hangi şimşeğin çit çıkarmaya yüzü var şimdi
Ve hangi rüzgarın kabadayılığı söker bize
Yağmurlar ekilmiş yollar boyu
Hangi dağ göğüs gerebilir
Deniz kendini bilmez olduğundan beri
Gökkuşağı karamaya yüz tutmuş
Renkler kendinden utanıyor
Geceye inen yakamozdan
Her yer bin bir közle doluyor
Tan ağarınca esen her sabah yeli
Bir selam verip kaçıyor

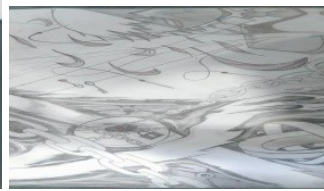
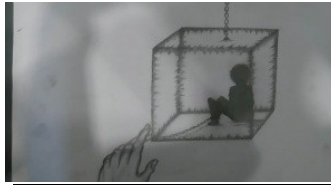
Şimdi havada birkaç parıltılı yıldız
Durmada göz kırpmıyor
Lambaları kırılmış sokakların
Kaldırımları bile buz tutmuş
Şimdi hava bile bir başka bakıyor
Önce güneşli hayaller kuruyoruz şehrimize
Sonra dolu düşüyor inceden
Nasıl da çekip gitti yurdumuzdan rüzgarlar
Anlıyorum artık
Şimdi hava bile bir başka bakıyor.



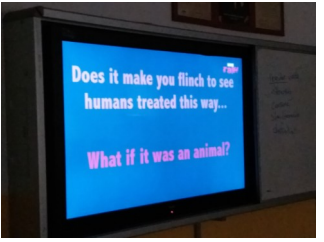
Şimdi hava bile bir başka bakıyor

OKULUMUZDA BENGİ PROJESİ KAPSAMINDA "ÇOCUK HAKLARI" KONULU CANLI PERFORMANS

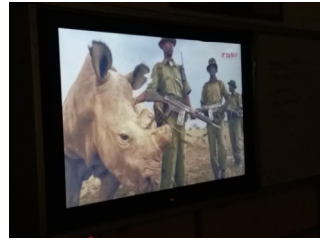
BENĞİ Projesi sosyal-kültürel etkinlikler kapsamında öğrencilerimizin ve velilerimizin katıldığı "Çocuk Hakları" konulu canlı performans resim yarışması düzenlendi. Çocuk Hakları konusunda öğrencilerimizin ve velilerimizin duygu ve düşüncelerinden resimlere yansınlar:



OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ



Bengi projesi kapsamında öğrencilere okuma alışkanlığı kazandırmak için 70 kitap, 3 sözlük ve 1 süreli yayın aboneliğinden oluşan İngilizce sınıf kitaplığı oluşturuldu. Öğrencilere hayvan haklarını içeren video gösterimi yapıldı.



İNSAN HAKLARI HAFTASI ETKİNLİKLERİMİZ

Okulumuzda 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Haftası Kutlandı. Tarih Öğretmenimiz Ayşe Ertaş'ın hazırladığı Kutlama Programı dahilinde okulumuz konferans salonunda 40 dakika süren bir kutlama ve eğitim programı öğrencilerimizle paylaşıldı.

Tarih Öğretmenimiz Ayşe Ertaş aynı zamanda "İnsan Haklarıyla İnsandır" temalı okul panomuzun hazırlanmasını sağladı. Öğretmenimizin günün anlamı ile ilgili hazırladığı konuşmadan satırlarla İnsan Hakları Gününü yeniden hatırlatıyoruz: "İnsanlar arasında ırk, din, renk, yaş, cinsiyet ayırımı yapmadan sevgi, saygı, dostluk duygularını geliştirmek, insanın insan olmak haysiyeti ile sahip olması gereken hakların hepsine -İnsan Hakları- denir..." - "İnsan Haklarının korunduğu yönetim sistemi de demokrasidir. Demokrasilerde hukukun üstünlüğü esastır. Demokrasilerde tüm insanlar eşit haklara sahiptir..."

10 Aralık 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler Örgütü "İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi"ni kabul ve ilan etti. 20. yüzyılda İnsan Hakları evrensel değerler arasında yer almaktadır."



İNSAN HAKLARI HAFTASI

BENĞİ PROJESİ OKUL-TOPLUM İŞBİRLİĞİ ÇERÇEVESİNDE EBRU ETKİNLİĞİ



Bengi Projesi kapsamında Okul-Toplum işbirliği çerçevesinde 24 Kasım Öğretmenler Gününde okulda düzenlenen törenden sonra öğretmen-öğrenci ve velilerimizin katılımıyla Cumhuriyet Meydanında, ebru-rölyef ve taş boyama

daki vatandaşlar da yoğun ilgi gösterdi.



etkinliğini gerçekleştirdik. Müzik öğretmenimiz ve müzik kulübü öğrencilerimizin muhteşem keman resitali eşliğinde görsel sanatlar öğretmenimizin rehberliğinde gerçekleşen etkinliğimize meydan-



OKULUMUZDA DÜNYA İNSAN HAKLARI GÜNÜ ETKİNLİKLERİ

Okulumuzda 10 Aralık İnsan Hakları Günü ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin kabulünün 69. yıl dönümü nedeniyle program düzenlendi.

Hafta boyunca insan hakları ile ilgili pano sergilendi.

Emeği geçen öğretmen ve öğrencilerimize teşekkür ediyoruz.

İnsan Hakları Evrensel

Bildirgesinin 10 Aralık 1948 de Birleşmiş Milletlerce kabulü dolayısıyla, 10 Aralık dünya insan hakları günü olarak kabul edilmiştir.

Birleşmiş Milletler kurucu üyesi olan Türkiye Cumhuriyeti bu bildirgeyi onaylayan ilk ülkelerden biridir.

İnsan hakları evrensel beyannamesinin Türkiye'de "resmi gazete ile yayınından sonra okullarda okutulması, yorumlanması, Bakanlar Kurulu'nun 6 nisan 1949

tarihli toplantısında 3/9119 sayı ile kararlaştırılmıştır.



OKULUMUZDA
DÜNYA İNSAN
HAKLARI GÜNÜ
ETKİNLİKLERİ

BENĞİ PROJESİ KAPSAMINDA ÜNİVERSİTE GEZİSİ



BENĞİ Projesi Akademik başarıyı artırma; sosyal-kültürel etkinlikler kapsamında Ankara Üniversitesine, Anadolu Üniversi-

tesine; Anıtkabir, Eskişehir ve Bilecik'teki (Söğüt-Ertuğrul Gazi Türbesi) tarihi alanlara gezi düzenledik.

Etkinliğimiz çerçevesinde

üniversite ortamını ve akademik eğitimi yakından görme fırsatı bulan öğrencilerimiz tarihi alanlarda duygulanımlar yaşadılar.



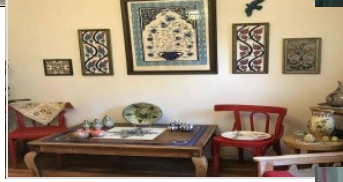
GELENEKSEL EL SANATLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ



dan tanıma fırsatı buldular. Bu konuda bize yardımcı olan Ebru Sanatçısı Zülküf BOZBEY'e, Çini Sanatçısı Arzu BALKAN'a ve Ressam Latife AKIN'a teşekkür ediyoruz.



BENGE Projesi sanatsal-kültürel etkinlikler ve meslek tanıtımı kapsamında "Geleneksel El Sanatlarımıza Sahip Çıkıyoruz" sloganıyla Görsel Sanatlar öğretmeniniz Serpil OCAKLI öncülüğünde öğrencilerimiz, ilçemizde bulunan Ebru Atölyesi ve Çini Atölyesini ziyaret ettiler. Sanatçılarımızla mesleklerini ve geleneksel el sanatlarımızı yakın-



OKULUMUZDA BENGİ PROJESİ ÇERÇEVESİNDE MESLEKİ TANITIM



BENGE projesi Kariyer danışmanlığı meslek tanıtımı etkinlikleri çerçevesinde Psikolog Yeliz TEKİN'i öğrencilerimizle buluşturduk.



BENGE KAPSAMINDA DOĞAYLA BARIŞIK NESİLLER

BENGE projesi akademik başarıyı artırma ve yaparak yaşayarak öğrenme etkinlikleri kapsamında aynı eğitim bölgesinde olduğumuz kardeş okulumuz Edremit Anadolu Lisesi coğrafya zümresi ile okulumuz coğrafya zümresi Kaz dağları Milli Parkına bir gezi düzenledi. Her iki okulun öğretmen, öğrenci ve idarecilerinin katıldığı gezide endemik bitki türleri, Kaz dağlarındaki coğrafi olu-

şumlar hakkında bilgiler verildi. "Doğayla barışık nesiller yetişiyor" sloganıyla dostluk ve kardeşlik atmo-

ferinde gerçekleşen gezimiz başarılı ve verimli geçti.



Erasmus+ KA2 VET Stratejik Ortaklık "Dijital Çağda Eğitim" Projemiz 3. Yılında

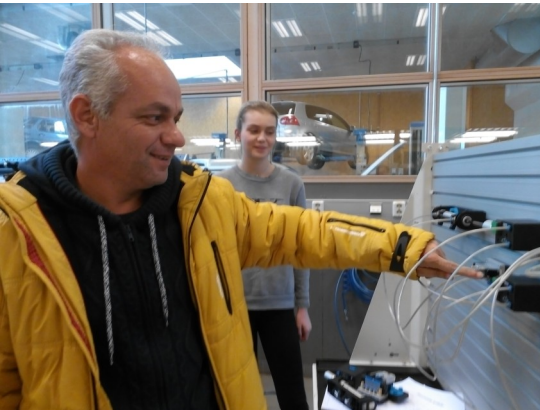


Abidin Pak-Pakmaya Anadolu Lisesi, Çek Cumhuriyeti, İspanya, Norveç, Estonya, İtalya'dan 5 ortak okul ile 2015 yılında başladığı "Dijital Çağda Eğitim" projesinin 3. ve son yılında çalışmalarına devam etmektedir.

Proje kapsamında özellikle Fen, Matematik alanında öğretmenlerimizin teknolojik araç ve metotları kullanarak öğretim materyalleri hazırlamaları ve podcasts (ders videoları) oluşturmaları hedeflenmiştir.

Ders videolarının eba veya farklı çevrimiçi seçeneklerle öğrencilerle paylaşarak okulumuzda "evde hazırlık, sınıfta etkinlik" modeline dayalı "ters yüz edilmiş sınıflar" metodu denenmektedir. Proje kapsamında 12 öğretmenimiz proje ortağı okullarda ders izleme, materyal hazırlama, ve dijital öğretim teknikleri paylaşımını içeren çalışma ziyaretlerine katılmışlardır. Proje kapsamında Nisan, 2018'de okul müdürümüz Bülent Deli-

ce'nin katılacağı son çalışma ziyareti İspanya'nın Alcoi şehrinde gerçekleşecektir Mayıs, 2018'de Proje Ortak Okulları koordinatörlerini okulumuzda ve Edremit'te ağırlayacağız. Bu proje Çek Cumhuriyeti Ulusal Ajansı tarafından resmi olarak ve finansal olarak desteklenmektedir.



ABİDİN PAKMAYA LİSESİ'NE YABANCI MİSAFİRLER

Erasmus Plus KA2 projesi kapsamında Abidin Pak-Pakmaya Anadolu Lisesi'ne 25 Ekim 2018 - 31 Ekim 2018 tarihleri arasında 24 katılımcı öğretmenimiz tarafından düzenlenen eğitimler gerçekleştirildi. Eğitimler, öğretmenlerin kendi ülkelerinde yaptıkları çalışmalarını paylaşarak, diğer öğretmenlerle tanışarak ve dijital araçları kullanarak öğretim materyalleri hazırlama konularında yapıldı. Eğitimler, öğretmenlerin birbirleriyle tanışarak ve dijital araçları kullanarak öğretim materyalleri hazırlama konularında yapıldı. Eğitimler, öğretmenlerin birbirleriyle tanışarak ve dijital araçları kullanarak öğretim materyalleri hazırlama konularında yapıldı.

Haber: Hüseyin MUG

Erasmus+ KA2 Gençlik Alanında Stratejik Ortaklık "Öğretirken Öğren, Öğrenirken Öğret" Projemiz Sona Erdi.

Abidin Pak-Pakmaya Anadolu Lisesi olarak Proje Koordinatörümüz ve İngilizce Öğretmenimiz Selim Tekin tarafından düzenlenen Erasmus+ KA2 Gençlik Alanında Stratejik Ortaklık Projemiz 2015-2017 yılları arasında 2 yıl sürdü.

Proje Letonya'nın koordinatörlüğünde Macaristan, Bulgaristan, Romanya, Makedonya ve Portekiz'den ortak okul ve derneklerin katılımı ile gerçekleşti.

Proje kapsamında öğrencilerimiz, yabancı dil, teknoloji, girişimcilik ve sosyal alanda beceri ve yeterliliklerini artırırken, okul sonrası kariyerlerini planlama, demokratik hayata katılım gibi konularda rehberlik çalışmalarına katıldılar.

Okulumuzdan 6 öğretmen ve 12 öğrencinin katıldığı yurt dışı çalışma ziyaretlerinin sonuncusu ev sahibi ülke Letonya'da 2017 Mayıs ayında düzenlendi.



ABİDİN PAK PAKMAYA ANADOLU LİSESİ OKUL BÜLTENİ



Hamidiye Mahallesi
Zübeyde Hanım Caddesi
537.Sokak
Edremit/Balikesir

Telefon: 0 (266) 3740904
Faks: 0 (266) 3740979
E-posta:@.....



BÜLTEN HAZIRLAMA KOMİSYONU
Bülent DELİCE– Bülten Sorumlusu (Okul Müdürü)
Behiye ETEM– Müdür Yardımcısı
Ahmet YENER– Editor (Bilgisim Tekn.Rehb.Öğr.)
Ali Kemal AKKURT– Komisyon Üyesi (Edebiyat Öğr.)
Eda FITOZ- Komisyon Üyesi (Edebiyat Öğr.)
K.Pelin KORKUT-Komisyon Üyesi (Edebiyat Öğr.)
E. Esin GÜLENDAG- Komisyon Üyesi (Müzik Öğr.)
Serpil OCAKLI- Komisyon Üyesi (Resim Öğr.)



<http://pakmayaadolulisesi.meb.k12.tr>



BÜLTEN İÇERİĞİ



- 1.Sayfa: *OKUL BÜLTENİMİZ ARTIK SİZLERİN HİZMETİNDE- (Köşe Yazısı) Bülent DELİCE Okul Müdürü
*BENĞİ PROJESİNDEKİ MÜZİK ÇALIŞMALARIMIZ- (Haber Yazısı) Fulya DOĞRAMACI 11/B Sınıfı Öğrencisi
- 2.Sayfa: *Merhaba Sevgili Müzik Dostları- (Haber Yazısı) Fulya DOĞRAMACI 11/B Sınıfı Öğrencisi
*TREN GARI- (Am) Sude KÜKÜKÇÜ 9/D Sınıfı Öğrencisi
- 3.Sayfa: *ALIN TERİ- (Kompozisyon) Kudret SARIKAYA 12/D Sınıfı Öğrencisi
*YETER Kİ UMUDUN OLSUN- (Öykü) Şevval ÖZKAYNAK 10/D Sınıfı Öğrencisi
- 4.Sayfa: *GÜVENMEK- (Deneme) Selahattin ÇANLI 12/D Sınıfı Öğrencisi
*HAYAT- MEHMET AKCAN (Deneme) 10/A Sınıfı Öğrencisi
*GELECEK- (Sohbet) Elkan KABAKCIOĞLU 12/D Sınıfı Öğrencisi
- 5.Sayfa: *GÖKYÜZÜ VE DUYGULARIMIZ- (Sohbet) Rumeysa Meryem TOPAL 10/ A Sınıfı Öğrencisi
*GÖKYÜZÜ- (Sohbet) Busenur Yeşilyurt 10/A Sınıfı Öğrencisi
*KIŞ ZAMANI GELEN DOST- (Öykü) Ece KOCAKUŞAKOĞLU 12 /D Sınıfı Öğrencisi
- 6.Sayfa: *EYLÜL- (Öykü) NURGÜL YILDIR 12/D Sınıfı Öğrencisi
*SAYGI- (Fıkra) Esra TÜRK 9/A Sınıfı Öğrencisi
*ŞİMDİ HAVA- (Şiir) RUMEYSA ŞAYAN ASLAN 12/D Sınıfı Öğrencisi
- 7.Sayfa: *OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ KAPSAMINDA "ÇOCUK HAKLARI" KÖNULU CANLI PERFORMANS- (Haber Yazısı) Abidin Pak-Pakmaya A.L.
*OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
*İNSAN HAKLARI HAFTASI ETKİNLİKLERİMİZ- (Haber Yazısı) Ayşe ERTAŞ Tarih Öğretmeni
- 8.Sayfa: *BENĞİ PROJESİ OKUL-TOPLUM İŞBİRLİĞİ ÇERÇEVESİNDE EBRU ETKİNLİĞİ- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya A.L.
Lisesi
*OKULUMUZDA DÜNYA İNSAN HAKLARI GÜNÜ ETKİNLİKLERİ- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
*BENĞİ PROJESİ KAPSAMINDA ÜNİVERSİTE GEZİSİ- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
- 9.Sayfa: *GELENEKSEL EL SANATLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
*OKULUMUZDA BENĞİ PROJESİ ÇERÇEVESİNDE MESLEKİ TANITIM- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
*BENĞİ KAPSAMINDA DOĞAYLA BARIŞIK NESİLLER- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya Anadolu Lisesi
- 10.Sayfa: *Erasmus+ KA2 VET Stratejik Ortaklık "Dijital Çağda Eğitim" Projemiz 3. Yılında- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya A.L.
- 11.Sayfa: *Erasmus+ KA2 Gençlik Alanında Stratejik Ortaklık "Öğretirken Öğren, Öğrenirken Öğret" Projemiz Sona Erdi.- (Haber Yazısı) Abidin Pak- Pakmaya A.L.